

Краєвий О.Д.,
доцент, к.е.н., ДВНЗ КНЕУ, м. Київ, Україна.
Краєвий Р.О.,
ДВНЗ КНЕУ, м. Київ, Україна.

Kraevoy A.D.,
Associate Professor, Ph.D., HUUZ KNEU, m. Kyiv, Ukraine.
Kraevoy R.A.,
aspirant, HUUZ KNEU, m. Kyiv, Ukraine.

Краевой А.Д.,
доцент, к.э.н., ГБУЗ КНЭУ, г. Киев, Украина.
Краевой Р.А.,
аспирант, ГБУЗ КНЭУ, г. Киев, Украина.

УДК 368.339.13
UDK 368.339.13

РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІЧНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ ТА РОЛЬ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ У ЇЇ РЕАЛІЗАЦІЇ

REGIONAL ECONOMIC POLICY OF UKRAINE AND THE ROLE OF FINANCIAL RESOURCES FOR ITS IMPLEMENTATION

РЕГИОНАЛЬНАЯ ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ПОЛИТИКА УКРАИНЫ И РОЛЬ ФИНАНСОВЫХ РЕСУРСОВ В ЕЕ РЕАЛИЗАЦИИ

Ключові слова: регіональна політика, структура, економіка, регіональні фінанси, бюджет, потенціал, власні доходи, регулюючі доходи, інвестиції.

Keywords: regional politics, structure, economy, regional finances, budget, potential, own profits, regulative profits, investments.

Ключевые слова: региональная политика, структура, экономика, региональные финансы, бюджет, потенциал, собственные доходы, регулирующие доходы, инвестиции.

Історичний досвід соціально-економічного розвитку розвинених країн світу, особливо ЄС, показує, що найбільш дієвим механізмом розв'язання багаточисельних соціальних, виробничих, екологічних та інших проблем, які виникають об'єктивно та суб'єктивно в цьому процесі, є державна регіональна економічна політика (ДРЕП). Ця політика являє собою сукупність організаційно-правових та економічних заходів, які здійснюються державою у сфері регіонального розвитку країни відповідно до її поточних і стратегічних цілей. ДРЕП має свої цілі, завдання та механізми реалізації, що визначає її стратегію і тактику щодо формування оптимального поєднання інтересів та збалансованого розвитку господарських комплексів держави і окремих регіонів. Головне спрямування регіональної економічної політики – це нормалізація життєдіяльності населення, раціональне використання природних ресурсів та досягнення екологічної безпеки регіонів, вдосконалення галузевої і територіальної структури їх економіки для самодостатнього розвитку в ринкових умовах та формування конкурентоздатного середовища для місцевих товарів і послуг як всередині країни, так і поза її межами внаслідок розвитку зовнішньоекономічних зв'язків.

Об'єктом регіональної економічної політики є адміністративно-територіальні утворення (населені пункти, адміністративні райони та області, АРК Крим (тимчасово окупована) або їх сукупності), суб'єктами – органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, кожний із яких має своє завдання і виконує відповідні функції щодо забезпечення ефективного соціально-економічного розвитку регіонів. ДРЕП ґрунтується на положеннях Конституції України, Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», інших нормативно-правових актах та постановках Кабінету Міністрів.

На нинішньому етапі соціально-економічного розвитку регіонів внаслідок подальшої демократизації суспільства, викликів сьогодення та світового досвіду в реалізації регіональної економічної політики зростає роль органів місцевого самоврядування. Особливої актуальності це питання набуло після відомих подій в Донбасі. Зростає роль децентралізації влади і фінансових ресурсів між центром і регіонами з метою посилення ролі органів місцевого самоврядування у вирішенні регіональних проблем. Виступаючи 03.09.2014 на засіданні Кабінету Міністрів України, прем'єр-міністр України А.П. Яценюк приділив цій проблемі надзвичайно велику увагу та виділив трьохрівневу структуру місцевого самоврядування, яка

включає в себе регіон-район-громаду та децентралізацію влади і фінансових ресурсів між центром і регіонами. Таким чином зростає роль сільських, селищних, міських, районних та обласних рад, а також місцевих громад, особливо у питанні формування місцевих фінансових ресурсів, зокрема місцевих бюджетів та їх раціонального і ефективного використання. Без стабільного і динамічного місцевого бюджету неможливо стимулювати соціально-економічний розвиток регіонів та успішно вирішувати тут проблеми, які можуть виникати під впливом внутрішніх і зовнішніх чинників.

Регіональні фінанси – це система економічних відносин, які забезпечують формування централізованих та децентралізованих грошових фондів, за допомогою яких розподіляється та перерозподіляється валовий внутрішній продукт і які забезпечують ефективний соціально-економічний розвиток регіонів. Лише належне фінансове забезпечення є необхідною передумовою ефективного розвитку регіонів у ринкових умовах. Зокрема, фінансовим важелям належить провідна роль у забезпеченні реалізації як стратегічних цілей, так і поточних завдань регіональної економічної політики держави. Фінанси регіону мають сприяти залученню інвестицій у всі галузі та сфери регіонального господарства, розвитку тут виробництва і зростання зайнятості. Ефективність формування і використання місцевих фінансів у значній мірі залежить від наявності в регіонах бюджетоутворюючих підприємств, ринку праці, правильного перерозподілу на користь регіону зібраних тут податків і зборів, фінансової допомоги держави. Таким чином, надана регіонам відносна господарська самостійність у прийнятті управлінських рішень, з одного боку, підвищує їхню мотивацію у формуванні місцевих фінансів та управлінні ними, а з іншого боку – вимагає відповідальності у здійсненні тут фінансово-господарської діяльності, зокрема розвитку бюджетоутворюючих галузей та формування ринку робочих місць.

Крім того, за допомогою регіональних фінансів повинні забезпечуватися необхідними ресурсами і групи населення (діти, інваліди, пенсіонери), які з певних причин не здатні приймати участь у процесі суспільного виробництва, але повинні мати гарантовані мінімальні доходи. У зв'язку з тим, що останніми роками фінансування соціальних витрат все більше переміщується на місцевий рівень, посилюється соціальна функція регіональних фінансів.

Регіональні фінанси є складовою фінансового потенціалу регіону, який включає в себе всі наявні на даний час на його території фінансові ресурси, що дають можливість вирішувати завдання економічного розвитку та

зростання обсягів його ВВП в перспективі. Фінансовий потенціал включає в себе наступні компоненти:

- консолідований бюджет регіону, який приймається бездефіцитно;
- позабюджетні фонди;
- фінансові ресурси підприємств і організацій усіх форм власності;
- цінні папери, емітовані органами місцевої влади;
- фінансові ресурси інститутів кредитно-банківської системи конкретного регіону, а також кошти, які залучаються місцевими банками з інших територій;
- готівкові та безготівкові кошти домогосподарств, зосереджених у банках та інших фінансових інститутах, а також у вигляді цінних паперів.

Таким чином, до фінансових ресурсів регіону включаються всі грошові надходження і доходи, які створені усіма суб'єктами господарського комплексу регіону, населення та залучені зі сторони. Фінансові ресурси використовуються для вирішення проблем, пов'язаних з процесом проектування, будівництва, розвитку, функціонування об'єктів та суб'єктів соціально-економічної та інженерно-виробничої інфраструктур, суб'єктів підприємницької діяльності в регіонах. [11, с.15]

У складі фінансових ресурсів виділяються:

- централізовані фінансові ресурси, що утворюються на рівні держави, окремих адміністративно-територіальних одиниць, міністерств та об'єднань;
- децентралізовані фінансові ресурси, які створюються на рівні окремих суб'єктів господарської діяльності та домогосподарств.

Таким чином, в залежності від суб'єктів власності у складі фінансових ресурсів регіону виділяються дві групи: державні та недержавні фінансові ресурси. До державних фінансових ресурсів регіону належать усі ті фінансові ресурси, витрачання яких здійснюється:

- за розпорядженням органів регіональної влади з доходів місцевих бюджетів, відрахувань (дотацій, субвенцій) з державного бюджету, позабюджетних коштів та цільових фінансових призначень;
- за рахунок державного бюджету на території регіону.

До недержавних фінансових ресурсів регіону включаються кошти фізичних і юридичних осіб.

Для найбільш повного визначення обсягу та структури фінансових ресурсів регіону, а також планування на перспективу та використання складається їх баланс, що обумовлено формуванням нових принципів самоврядування і самозабезпечення, оскільки для ефективного формування фінансового потенціалу регіону необхідно мати точні дані про наявність, структуру та достатність фінансових ресурсів для його подальшого розвитку. Таким чином, баланс фінансових ресурсів – це комплексний прогностичний розрахунок, у якому відображаються обсяг утворюваних фінансових ресурсів та їх використання в усіх секторах економіки регіону. Метою розробки балансу є визначення обсягів фінансових ресурсів на прогностичний період і можливостей їх застосування для фінансування економічних і соціальних програм розвитку та встановлення оптимальних напрямків їх розподілу та використання.

Баланс фінансових ресурсів регіону включає два розділи:

- a) доходи;
- b) видатки.

Основним джерелом формування регіональних фінансів є:

- 1) місцеві бюджети, які приймаються бездефіцитно;
- 2) прибутки підприємств комунальної власності;
- 3) цільові фонди, які утворюються поза бюджетом для фінансування деяких заходів;
- 4) місцеві позики.

Таким чином, насамперед місцеві бюджети є основною частиною регіональних фінансів. Їх формування залежить, в першу чергу, від розвитку в регіоні бюджетотворюючих галузей, податкової політики та розподілу акумульованих у регіоні податків і зборів між центром та регіоном. Регіональні бюджети виконують такі функції:

- a) формують фінансові ресурси, які забезпечують фінансування діяльності територіальних (регіональних) органів влади;
- b) розподіляють і використовують бюджетні ресурси між галузями народного господарства;
- c) здійснюють контроль за фінансово-господарською діяльністю підприємств, організацій, закладів, які підвідомчі місцевим органам влади.

Регіональні органи влади повинні бути зацікавленими в постійному зростанні місцевих бюджетів. Це вимагає від них господарської ініціативи щодо залучення внутрішніх і зовнішніх інвестицій для розвитку в регіонах бюджетотворюючих галузей і виробництв, основаних на інноваціях і сучасних технологіях, створення ринку праці. Збільшити дохідну частину бюджету регіонів можна не лише за рахунок розвитку тут бюджетотворчих

галузей, але й забезпечення виходу із тіні прихованого виробництва та легалізації його прибутку для оподаткування.

Регіональні бюджети мають важливе значення у здійсненні як загальнодержавних економічних і соціальних задач, так і місцевих, у першу чергу, у розподілі фінансових ресурсів, що направляються на розвиток і утримання соціальної інфраструктури регіону. Через місцеві бюджети суспільні фонди споживання розподіляються між окремими групами населення. У значній мірі із регіональних бюджетів фінансується розвиток деяких галузей виробничої сфери, зокрема харчової і місцевої промисловості, комунального господарства, продукція і послуги яких є важливим компонентом забезпечення життєдіяльності місцевого населення.

Через регіональні фінанси та діяльність органів місцевого самоврядування держава активно здійснює соціальну політику. Зокрема, здійснюється фінансування охорони здоров'я, освіти, комунального обслуговування населення, будівництва і утримання автошляхів місцевого значення. Коло інституцій, що фінансуються за рахунок місцевих бюджетів, постійно розширюється. Зокрема, за рахунок місцевих бюджетів фінансується вищі і середні спеціальні навчальні заклади, заходи з внутрішньої безпеки, правопорядку, охорони наволишнього середовища тощо.

В умовах гострої конкуренції на ринку товарів і послуг, притаманній ринковій економіці, важливу роль відіграє здатність держави та особливо органів місцевого самоврядування, які отримують право самостійно формувати і розпоряджатись фінансовими ресурсами, створити таку економіку регіону, яка була би здатною ефективно і динамічно розвиватись, формувати робочі місця та наповнювати місцевий бюджет і фонди пенсійного страхування. Використавши досягнення науки, необхідно здійснити моделювання усіх регіональних господарських систем з такою галузевою і територіальною структурою, яка б забезпечила їм відповідний самодостатній розвиток, визначити пріоритетні галузі та форми високоефективної організації виробництва. Зокрема, в регіонах з пріоритетним розвитком сільського господарства необхідно повернутися до створення регіональних агропромислових територіальних систем, об'єднавши дрібні нерентабельні з низькою культурою праці сільськогосподарські підприємства в крупні агрофірми, агрохолдинги та акціонерні кооперативи з добре розвиненими переробними галузями. Таким чином, можна забезпечити раціональне використання земельних ресурсів та основних фондів АПК, високу культуру праці та прибутковість регіонального виробництва продовольчих товарів, їх якість та конкурентоспроможність як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках.

В регіонах з переважаючим розвитком промисловості першочергово увагу слід звернути на розвиток галузей, що виробляють товари народного споживання та надають послуги населенню. Таким чином, створення в регіонах бюджетотворюючих підприємств дає можливість в комплексі вирішувати тут економічні, соціальні та інші проблеми через формування ринку праці та самодостатнього фінансового потенціалу, зокрема бюджету. Насамперед, крупнотоварні форми організації виробництва, зокрема АПК, загальнодержавної і комунальної власності здатні за рахунок власних прибутків розвивати місцеві соціальні інфраструктури та захист населення.

Ефективність використання місцевих бюджетів, як і всіх фінансових ресурсів, значною мірою залежить від наявності в регіонах не лише бюджетотворюючих підприємств, ринку праці, але й фінансової допомоги держави, особливо у вигляді субвенцій, тобто фінансових ресурсів, які виділяються із держбюджету на конкретні відповідні цілі, наприклад, на розвиток охорони здоров'я тощо. Чим більші обсяги місцевих фінансів, зокрема бюджетів, тим ефективніше можна їх використовувати в регіонах, але за умови обов'язкового контролю за цим процесом з боку держави. Тільки динамічний поступальний розвиток економіки в регіонах є запорукою формування тут стабільного бюджету. Тому, як державні органи, так і органи місцевого самоврядування повинні здійснювати політику, спрямовану на підтримку розвитку в регіонах, перш за все, підприємств матеріального виробництва і, зокрема, малого й середнього бізнесу, які і формують місцеві фінанси.

Таким чином, за допомогою місцевих фінансів держава при участі органів місцевого самоврядування здійснює розвиток продуктивних сил, забезпечує підтримку депресивних регіонів та вирівнює рівні їх економічного і соціального розвитку.

Бюджетні й майнові права, які надаються органам місцевої влади, дають можливість їм складати, розглядати, затверджувати і виконувати свої бюджети, керувати підприємствами, які знаходяться у їх підпорядкуванні, отримувати від них доходи та направляти на соціальний захист населення. В основі розподілу фінансових ресурсів між ланками бюджетної системи закладені принципи самостійності територіальних бюджетів, формування джерел їх доходу та державної фінансової підтримки.

Доходна частина регіональних бюджетів включає в себе:

I. ВЛАСНІ ДОХОДИ

1. Податки на майно.
2. Платежі за використання природних ресурсів, в т.ч. земельний податок і орендна плата за землю.
3. Податки, збори та мито, в т.ч. місцеві податки та збори.
4. Інші власні доходи.

II. РЕГУЛЮЮЧІ ДОХОДИ

1. Податок на прибуток підприємств комунальної форми власності.
2. Податок з доходів фізичних осіб.
3. Дотації з державного і регіонального бюджетів.
4. Субвенції з державного бюджету.
5. Кошти, отримані за взаєморозрахунками з бюджетами.

Провідне місце у видатках бюджетів більшості регіонів займає фінансування галузей господарства, в т.ч. промисловості, будівництва, сільського господарства і рибальства, транспорту, дорожнього та житлово-комунального господарства, зв'язку. На другому місці знаходяться витрати на соціально-культурні заходи, в т.ч. на освіту, культуру, мистецтво, охорону здоров'я та фізкультуру, соціальну політику. Видатки на управління та утримання правоохоронних органів займають менше 10% і є найменшими.

З місцевих бюджетів фінансуються наступні функціональні види витрат:

- утримання органів місцевого самоврядування;
- формування регіональної (муніципальної) власності і управління нею;
- організація, утримання і розвиток закладів освіти, охорони здоров'я, культури, фізичної культури і спорту, засобів масової інформації та інших закладів, які знаходяться в регіональній власності або у власності органів місцевого самоврядування;
- утримання регіональних органів охорони громадського порядку;
- організація, утримання і розвиток регіонального житлово-комунального господарства;
- будівництво автошляхів місцевого значення та їх утримання;
- облаштування та озеленення території регіону;
- організація утилізації і переробки побутових відходів, за виключенням радіоактивних;
- утримання місць поховань, які знаходяться на балансі органів місцевої влади;
- організація транспортного обслуговування населення і підприємств, які знаходяться у регіональній власності;
- організація протипожежної безпеки;
- забезпечення охорони навколишнього середовища в регіоні;
- реалізація цільових програм, які приймають органи місцевого самоврядування;
- цільові дотації населенню;
- проведення регіональних виборів.

Таким чином, головним напрямком використання фондів місцевих фінансів і, зокрема, бюджетів є соціальний захист населення та формування соціальної інфраструктури в регіонах.

На даному етапі соціально-економічного розвитку країни необхідна розробка і втілення в життя програми ефективного самоврядування в

кожному її регіоні на базі формування в них самодостатнього економічного потенціалу, здатного самостійно створювати власні фінансові ресурси, зокрема бюджети, та здійснювати поступальний динамічний розвиток.

Важливу роль у цьому процесі повинні відіграти як внутрішні, так і зовнішні інвестиції. Значним джерелом фінансування інвестиційних проєктів є місцеві бюджети, але їх роль впродовж останніх років значно зменшилась. При цьому економічне зростання регіонів в період 2000-2012 рр. підтримувалось, в основному, за рахунок бюджетних коштів. Натомість частка коштів місцевих бюджетів в структурі інвестицій в основний капітал скорочується і не перевищує зараз 3-4%. Дві третини капіталовкладень в економіку регіонів фінансується за рахунок власних коштів підприємств. Таким чином, економічне зростання в Україні профінансовано, в основному, за рахунок внутрішніх державних джерел, але цих інвестицій недостатньо. Отже, подальший поступальний розвиток української економіки в цілому і в багатьох регіонах, особливо депресивних, неможливі без залучення іноземних інвестицій. Тепер проблема залучення цих інвестицій поглиблюється, на жаль, нестабільною політичною, військовою та економічною ситуацією в Україні. Вирішення цих проблем дасть можливість створити інвестиційно-привабливий клімат та значно збільшити зовнішні інвестиції. Особливо обнадійливим у вирішенні проблеми збільшення обсягів іноземних інвестицій є підписання і ратифікація 16.09.2014 Угоди про асоціацію України та ЄС.

В інвестуванні української економіки беруть участь підприємницькі структури більше 100 країн. Найбільші інвестиції в економіку регіонів України мають розвинені країни світу – США, Нідерланди, Німеччина та Велика Британія, а також Росія. Висока питома вага інвестицій з офшорних зон (Кіпру, Віргінських островів, Ліхтенштейну) та ряду інших країн. Але ставка на прямі іноземні інвестиції, темпи приросту яких впродовж останніх років є нестабільними, як на рушійний фінансовий фактор економічного зростання в регіонах України, в найближчій перспективі може себе не виправдати.

Найбільш привабливими для іноземних інвесторів є регіони з високим рівнем економічного розвитку та наявністю великих міст, зокрема Києва у центральному районі, Дніпропетровська і Запоріжжя в Придніпровському районі, а також Одеси і Львова відповідно в Причорноморському та Карпатському районах.

Іноземні інвестиції здійснюються, головним чином, в галузі, що динамічно розвиваються і мають суттєві темпи зростання чи відрізняються швидким обігом коштів. Понад половина всіх інвестицій в 2012 р. здійснювалася в підприємства промисловості, зокрема, в харчову промисловість та інші підгалузі, що переробляють сільськогосподарську продукцію, машинобудування та металообробку, хімічну та нафтохімічну промисловість, паливну промисловість, будівництво та промисловість будівельних матеріалів. Серед непромислових галузей економіки активно інвестуються в регіонах внутрішня торгівля, транспорт і зв'язок, фінанси, кредит, страхування та пенсійне забезпечення. Всі ці галузі обумовлюють фінансове забезпечення регіону і є основою його успішного розвитку.

Література:

1. Конституція України – к.: Атіка, 2006. – 64 с.
2. Бюджетний кодекс України // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – №50-51.
3. Закон України «Державна програма економічного і соціального розвитку України на 2010 рік» від 20 травня 2010 року №2278.
4. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – №33.
5. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження державної стратегії регіонального розвитку на період до 2015 року» від 21 липня 2006 року №1001 // Офіційний вісник України. – 2006. – №30.
6. Бабич А.М. Государственные и муниципальные финансы: учеб. для вузов / А.М. Бабич, Л.Н. Павлова. – М.: ЮНИТИ.2002 – 687 с.
7. Бакадорова Н.О. Фінансова децентралізація місцевого самоврядування / Н.О. Бакадорова // Екон.вісн.Донбасу. – 2010. – №2 (20).
8. Боронос В.Г. Місце і роль фінансового потенціалу регіону в дослідженні стійкості економічного розвитку території / В.Г. Боронос // Проблеми науки: Міжгалуз.наук.-практ.журн. – 2010. – №11.
9. Буряченко А.Є. Фінансовий потенціал регіону. / А.Є. Буряченко // Монографія. – К.: КНЕУ, 2013 – 342 с.
10. Герасимчук З.В., Вахович І.М., Каменська І.М. Управління фінансовими ресурсами регіону / З.В. Герасимчук, І.М. Вахович, І.М. Каменська // Монографія – Луцьк: Надстир'я. – 2005 – 176 с.
11. Сазонец І.Л., Гринько Т.В., Придатко Г.Ю. Управління місцевими фінансами // І.Л. Сазонец, Т.В. Гринько, Г.Ю. Придатко // Навч.посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2006, – 264 с.

Literatura:

1. Konstitutsiya Ukraine – K.: Atika, 2006. – 64 p.
2. Budget Code of Ukraine // Vidomosti Verkhovna Rada of Ukraine. – 2010. – №50-51.
3. The Law of Ukraine "Reigning programa ekonomichnogo i sotsialnogo rozvitku Ukraine for 2010 Year» od 20 Travnia 2010 rock №2278.
4. The Law of Ukraine "On mistseve samovyaduvannya in Ukraine» // Vidomosti Verkhovna Rada of Ukraine. – 2001. – №33.
5. Holds Kabinetu Ministriv of Ukraine "On State zatverdzhennya strategii regionalnogo rozvitku on period to 2015 year" od 21 Lipnya 2006 rock №1001 // Ofitsiyni News of Ukraine. – 2006. – №30.
6. Babich AM State and municipal finances: Proc. for schools / AM Babich, LN Pavlova. – M.: YUNITI.2002 – 687 s.
7. NO Bakadorova Finansova detsentralizatsiya mistsevogo samovyaduvannya / NO Bakadorova // Ekon.visn.Donbasu. – 2010. – №2 (20).
8. VG Boronos Location i finansovogo potentsialu regionu role in doslidzhenni stiykosti ekonomichnogo rozvitku teritorii / VG Boronos // Problems of Science: Mizhgaluz.nauk.-prakt.zhum. – 2010. – №11.
9. Buryachenko A.E. Finansovy potentsial regionu. / A.E. Buryachenko // Monografiya. – K.: KNEU, 2013 – 342 p.
10. Gerasimchuk ZV, Vahovich I.M., Kamenska I.M. Upravlinnya finansovimi resursami regionu / ZV Gerasimchuk, I.M. Vahovich, I.M. Kamenska // Monografiya – Lutsk: Nadstir'ya. – 2005 – 176 p.
11. Sazonets I.L., Grinko TV, GY Prydatko Upravlinnya mistsevimi finansami // I.L. Sazonets, TV Grinko, GY Prydatko // Navch.posibnik. – K.: Center navchalnoi literaturi, 2006 – 264 p.

Литература:

1. Конституция Украины – к.: Атика, 2006. – 64 с.
2. Бюджетный кодекс Украины // Ведомости Верховной Рады Украины. – 2010. – №50-51.
3. Закон Украины «Государственная программа экономического развития Украины на 2010 год» от 20 мая 2010 №2278.
4. Закон Украины «О местном самоуправлении в Украине» // Ведомости Верховной Рады Украины. – 2001. – №33.
5. Постановление Кабинета Министров Украины «Об утверждении государственной стратегии регионального развития на период до 2015 года» от 21 июля 2006 №1001 // Официальный вестник Украины. – 2006. – №30.
6. Бабич А.М. Государственные и муниципальные финансы: учеб. для вузов / А.М. Бабич, Л.Н. Павлова. – М.: ЮНИТИ. 2002 – 687 с.
7. Бакадорова Н.А. Финансовая децентрализация местного самоуправления / Н.А. Бакадорова // Экон.вист.Донбасу. – 2010. – №2 (20).
8. Боронос В.Г. Место и роль финансового потенциала региона в исследовании устойчивости экономического развития территории / В.Г. Боронос // Проблемы науки: Межотраслев.наук.-практ.журн. – 2010. – №11.
9. Буряченко А.Е. Финансовый потенциал региона. / А.Е. Буряченко // Монография. – К.: КНЭУ, 2013 – 342 с.
10. Герасимчук З.В., Вахович И.М., Каменская И.М. Управление финансовыми ресурсами региона / З.В. Герасимчук, И.М. Вахович, И.М. Каменская // Монография – Киев: Надстирье. – 2005 – 176 с.
11. Сазонец И.Л., Гринько Т.В., Придатко Г.Ю. Управление местными финансами // И.Л. Сазонец, Т.В. Гринько, Г.Ю. Придатко // Учебное пособие. – К.: Центр учебной литературы, 2006, – 264 с.

АВТОРИ

Краєвий О.Д., доцент, к.е.н., ДВНЗ Київський Національний економічний Університет ім.В.Гетьмана, Україна, м. Київ, 03680, проспект Перемоги, 54/1.
 Краєвий Р.О., аспірант, ДВНЗ Київський Національний економічний Університет ім.В.Гетьмана, Україна, м. Київ, 03680, проспект Перемоги, 54/1.

AUTHORS

Kraevoy A.D., Associate Professor, Ph.D., HVUZ Kiev Nacjonal' nyj the Economic University ym.V.Hetmana, Ukraine, m. Kyiv, 03680, Prospect Peremohy, 54/1.
 Kraevoy R.A., aspyrant, HVUZ Kiev Nacjonal' nyj the Economic University ym.V.Hetmana, Ukraine, m. Kyiv, 03680, Prospect Peremohy, 54/1.

АВТОРЫ

Краєвий А.Д., доцент, к.э.н., ГВУЗ Киевский Национальный экономический университет им.В.Гетьмана, Украина, г. Киев, 03680, проспект Победы, 54/1.
 Краєвий Р.А., аспірант, ГВУЗ Киевский Национальный экономический университет им.В.Гетьмана, Украина, г. Киев, 03680, проспект Победы, 54/1.

РЕФЕРАТ

УДК 368.339.13

Краєвий О.Д., Краєвий Р.О., Регіональна економічна політика України та роль фінансових ресурсів у її реалізації / О.Д. Краєвий, Р.А. Краєвий // Фінансові послуги – К.: КНЕУ, ВД «Україна Бізнес» – 2014.

У статті проаналізовано суть державної регіональної економічної політики, визначено її цілі, завдання та механізми реалізації. Визначено її об'єкти і суб'єкти та роль місцевого самоврядування у вирішенні завдань соціально-економічного розвитку регіонів. Розкрито суть і структура регіональних фінансів, місце в них місцевих бюджетів, шляхи їх наповнення та ефективного використання. Визначено роль внутрішніх і зовнішніх інвестицій у цьому процесі.

ABSTRACT

UDC 368.339.13

Kraevoy A.D., Kraevoy R.A., Regionalna Ekonomichna politika Ukraine the role finansovih resursiv in її realizatsii / A.D. Kraevoy, R.A. Kraevoy // Financial Services – K.: KNEU, PH «Ukraine Business» – 2014.

Essence of public regional economic policy is analysed in the article, certainly its aims, tasks and mechanisms of realization. It is certain its objects and subjects and role of local selfgovernment in the decision of tasks of socio-economic development of regions. Exposed essence and structure of regional finances, place in them local budgets, ways of their filling and effective use. The role of internal and external investments is certain in this process.

РЕФЕРАТ

УДК 368.339.13

Краєвий А.Д., Краєвий Р.А., Региональная экономическая политика Украины и роль финансовых ресурсов в реализации / А.Д. Краєвий, Р.А. Краєвий // Финансовые услуги – М.: Финансы, ИД «Украина Бизнес» – 2014.

В статье проанализирована сущность государственной региональной экономической политики, определены ее цели, задачи и механизмы реализации. Определены ее объекты и субъекты, а также роль местного самоуправления в решении задач социально-экономического развития региона. Раскрыта сущность и структура региональных финансов, место в них местных бюджетов, пути их наполнения и эффективного использования. Определена роль внутренних и внешних инвестиций в этом процессе.